

ĎALŠIE VZDELÁVANIE V OBLASTI VEREJNÉHO ZDRAVOTNÍCTVA NA SLOVENSKU – MINULOSŤ A SÚČASNOSŤ

FURTHER ONGOING EDUCATION IN PUBLIC HEALTH IN SLOVAKIA – PAST AND PRESENT

DANIELA MIHINOVÁ¹, MÁRIO LEŽOVIČ², JANA BABJAKOVÁ², ANDREJ KOVÁČ²,
JANA BOLEDOVIČOVÁ³

¹Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže v Bratislave, Odbor zdravotnej starostlivosti,
Referát verejného zdravotníctva, Bratislava

²Univerzity Komenského v Bratislave, Lekárska fakulta, Ústav hygieny, Bratislava

³Detská fakultná nemocnica s poliklinikou v Bratislave

SÚHRN

Ďalšie vzdelávanie zdravotníckych pracovníkov je potrebné prakticky vo všetkých vedných odboroch zdravotníctva, nevynímajúc verejné zdravotníctvo. Na zabezpečenie kontinuity ďalšieho vzdelávania bolo potrebné stanoviť podmienky pre ďalšie vzdelávanie zdravotníckych pracovníkov v špecializačných odboroch v oblasti verejného zdravotníctva. Vzhľadom na danú skutočnosť bolo nevyhnutné pristúpiť k vypracovaniu a následnému schváleniu právnych predpisov a ďalších dokumentov týkajúcich sa ďalšieho vzdelávania zdravotníckych pracovníkov. Tieto právne predpisy a ďalšie dokumenty sa počas rokov postupne dopĺňali a novelizovali. Ďalšie vzdelávanie zdravotníckych pracovníkov na Slovensku v súčasnosti upravuje Nariadenie vlády SR č. 296/2010 Z. z. o odbornej spôsobilosti na výkon zdravotníckeho povolania, spôsobe ďalšieho vzdelávania zdravotníckych pracovníkov, sústave špecializačných odborov a sústave certifikovaných pracovných činností s účinnosťou od 1. júla 2010 a odborne a metodicky ho riadi Ministerstvo zdravotníctva SR. Toto vzdelávanie zahŕňa špecializačné štúdium, prípravu na výkon práce v zdravotníctve a sústavné vzdelávanie.

Kľúčové slová: verejné zdravotníctvo, vzdelávanie zdravotníckych pracovníkov

SUMMARY

Ongoing education of health professionals is needed in all health disciplines, including public health. To ensure continuity of further education in health professionals it was necessary to establish several conditions for the further education of health professionals in specialized areas of public health. In view of all that, it was necessary to elaborate and approve legislation and other documents relating to the continuing education of health professionals. That legislation and other documents have been complemented and revised over the years. Currently, further education of health professionals in Slovakia is governed by Government Regulation No. 296/2010 Coll. on professional competence to perform the medical profession, on the method of further education of health professionals, on the system of specialized disciplines and on the system of certified work activities with effectiveness from 1 July 2010, and is professionally and methodically managed by the Ministry of Health. This additional training in the field of public health includes specialization studies, preparation for work in health care and continuing education.

Key words: public health, education of healthcare professionals

Úvod

V minulosti bolo popromóčné vzdelávanie lekárov založené len na záujme a iniciatíve jednotlivcov. Po 2. svetovej vojne malo slovenské zdravotníctvo veľa akútnych problémov (mimoriadne vysoká dojčenská úmrtnosť, infekčné choroby, choroby z nedostatočnej hygieny a mnohé ďalšie), z ktorých viaceré priamo súviseli s nedostatočným vzdelávaním zdravotníckych pracovníkov. K úspešnému riešeniu týchto problémov bolo treba vyškolit' špecialistov v nových medicínskych odboroch a doškoliť doterajších odborníkov v pokro-

koch medicínskej vedy. Potreby zdravotníckej praxe si vynútili ďalšie vzdelávanie lekárov (vznik Slovenského ústavu pre doškoloňovanie lekárov v Trenčíne v r. 1956). V roku 1991 vznikol Inštitút pre ďalšie vzdelávanie pracovníkov v zdravotníctve, čím sa vytvoril väčší priestor pre integrované aktivity všetkých kategórií zdravotníckych pracovníkov (1), vrátane zdravotníckych pracovníkov z oblasti hygieny a epidemiológie (ako základov budúceho verejného zdravotníctva) (2, 3).

S rastúcimi nárokmi na postgraduálne štúdium, najmä vznikom nových špecializačných odborov zdravotníckych pracovníkov, narastala aj potreba ďalšieho vzdelá-

vania zdravotníckych pracovníkov vo verejnom zdravotníctve. Rozhľadný odborník MUDr. Ivan Stodola (1888–1977), ktorý bol aj významnou osobnosťou slovenskej literatúry, pochopil, aký potenciál v sebe skrýva verejné zdravotníctvo pri riešení zdravotných problémov, ako aj vzdelávanie odborníkov a verejnosti (4, 5). Ďalšie vzdelávanie zdravotníckych pracovníkov vo verejnom zdravotníctve prešlo veľkým vývojom.

Vývoj inštitucionálneho ďalšieho vzdelávania vo verejnom zdravotníctve v SR

V Trenčíne 1. mája 1953 bolo založené Školské stredisko Povereníctva zdravotníctva pre doškoľovanie lekárov, z ktorého sa postupne vybuďoval Slovenský ústav pre doškoľovanie lekárov. V školskom stredisku v Trenčíne sa organizovali rôzne postgraduálne kurzy. V marci r. 1954 sa Školské stredisko Povereníctva zdravotníctva v Trenčíne spojilo s pražským Ústavom pre doškoľovanie lekárov, ktorý bol založený v júli 1953. Z 20 katedri len 4 mali základňu, aj vedúceho pracovníka na Slovensku, ostatné pôsobili v Čechách, pričom mali zastúpenie aj na Slovensku, a to pri bývalom Okresnom ústave národného zdravia v Trenčíne, Martine a Bratislave. Napokon 30. novembra 1956 vznikol Slovenský ústav pre doškoľovanie lekárov v Trenčíne s celoslovenskou pôsobnosťou. V ústave sa rozšírila výučba, vznikli nové pedagogické ústavy. Katedra hygieny bola jednou zo základných pedagogických ústavov pri založení Slovenského ústavu pre doškoľovanie lekárov v Trenčíne. Opakovane prešla transformáciou, zmenou názvu i zlučovaním s Katedrou epidemiológie. Súčasťou tohto ústavu bola spolu s epidemiológiou, laboratornými vyšetrovacími metódami, mikrobiológiou a rádiológiou. V tomto období našla svoju pedagogickú základňu vo výskumnom ústave hygieny (2, 3).

Rastúce nároky na popromočnú výchovu lekárov a farmaceutov viedli k rozšíreniu špecializovaných odborov i foriem výučby. Popri špecializovaných kurzoch sa zvýšil počet cyklických školení vedúcich pracovníkov v zdravotníctve i tematických kurzov. Počet predatestných školiacich miest sa výrazne zvyšoval, preto bolo potrebné sústrediť katedry, čo sa napokon realizovalo presunom z Trenčína do Bratislavy.

Od prestáňovania v r. 1966 ústav pôsobil pod názvom Inštitút pre ďalšie vzdelávanie lekárov a farmaceutov. Postupne sa tvorilo 52 pedagogických ústavov inštitútu a jeho činnosť sa zamerala na zabezpečenie špecializácie I. a II. stupňa základných aj nadstavbových odborov.

Stredisko pre ďalšie vzdelávanie stredných zdravotníckych pracovníkov (SZP) v Bratislave sa zmenilo v r. 1963 na Ústav pre ďalšie vzdelávanie SZP.

Hlavnou organizačnou formou práce ústavu boli cyklické kurzy, prípadne prípravné kurzy adeptov na vykonávanie niektorých druhov práce a špeciálnych kurzov.

Ďalšou zmenou bolo v r. 1991 zriadenie Inštitútu pre ďalšie vzdelávanie pracovníkov v zdravotníctve (spojenie Inštitútu pre ďalšie vzdelávanie lekárov a farmaceutov a Ústavu pre ďalšie vzdelávanie SZP). Táto vzdelávacia inštitúcia prešla v roku 1998 ďalšou transformáciou, pri ktorej vznikla Slovenská postgraduálna akadémia medicíny (SPAM) a v roku 2002 na báze tejto inštitúcie a Ústavu preventívnej a klinickej medicíny vznikla Slo-

venská zdravotnícka univerzita (SZU) s tromi fakultami - Fakulta ošetrovateľstva a zdravotníckych odborných štúdií, Fakulta zdravotníckych špecializačných štúdií a Fakulta verejného zdravotníctva (FVZ) (3). Od roku 2002 FVZ zabezpečuje ďalšie vzdelávanie zdravotníckych pracovníkov na úseku verejného zdravotníctva (6, 7).

Ďalšie vzdelávanie v oblasti verejného zdravotníctva ustanovené právnymi normami v minulosti

Na zabezpečenie kontinuity ďalšieho vzdelávania zdravotníckych pracovníkov bolo potrebné stanoviť podmienky pre ďalšie vzdelávanie zdravotníckych pracovníkov v špecializačných odboroch, vrátane verejného zdravotníctva. Vzhľadom na to sa pristúpilo k vypracovaniu a schváleniu právnych predpisov a ďalších dokumentov týkajúcich sa ďalšieho vzdelávania zdravotníckych pracovníkov. Tieto právne predpisy a dokumenty týkajúce sa ďalšieho vzdelávania zdravotníckych pracovníkov sa počas rokov menili a novelizovali:

- Nariadenie vlády SR č. 156/2002 Z. z. o odbornej spôsobilosti pracovníkov v zdravotníctve,
- Nariadenie vlády SR č. 158/2002 Z. z. o ďalšom vzdelávaní pracovníkov v zdravotníctve,
- Nariadenie vlády SR č. 212/2004 Z. z. o odbornej spôsobilosti pracovníkov v zdravotníctve,
- Nariadenie vlády SR č. 742/2004 Z. z. o odbornej spôsobilosti na výkon zdravotníckeho povolania,
- Nariadenie vlády SR č. 743/2004 Z. z. o spôsobe ďalšieho vzdelávania zdravotníckych pracovníkov, sústave špecializačných odborov a sústave certifikačných pracovných činností v znení neskorších predpisov,
- Nariadenie vlády SR č. 332/2006 Z. z. o spôsobe ďalšieho vzdelávania zdravotníckych pracovníkov, sústave špecializačných odborov a sústave certifikačných pracovných činností v znení neskorších predpisov.

Nariadenie vlády SR č. 322/2006 Z. z. o spôsobe ďalšieho vzdelávania zdravotníckych pracovníkov, sústave špecializačných odborov a sústave certifikovaných pracovných činností nahradilo nové Nariadenie vlády SR č. 296/2010 Z. z. o odbornej spôsobilosti na výkon zdravotníckeho povolania, spôsobe ďalšieho vzdelávania zdravotníckych pracovníkov, sústave špecializačných odborov a sústave certifikovaných pracovných činností. Toto nové nariadenie prinieslo výrazné zmeny v kategóriách zdravotníckych povolaní, v ktorých možno získať špecializáciu v špecializačných odboroch, ktoré sa dotýka aj úseku verejného zdravotníctva (8).

Ďalšie vzdelávanie v oblasti verejného zdravotníctva v súčasnosti

Ďalšie vzdelávanie zdravotníckych pracovníkov odborne a metodicky riadi MZ SR (9). V súčasnosti ho upravuje Nariadenie vlády SR č. 296/2010 Z. z. o odbornej spôsobilosti na výkon zdravotníckeho povolania, spôsobe ďalšieho vzdelávania zdravotníckych pracovníkov, sústave špecializačných odborov a sústave certifikovaných pracovných činností s účinnosťou od 1. júla 2010.

Ďalšie vzdelávanie zdravotníckych pracovníkov zahŕňa špecializačné štúdium, certifikačnú prípravu, prípravu na výkon práce v zdravotníctve a sústavné vzdelávanie. Rovnako sa realizuje aj v oblasti verejného zdravotníctva (8).

Špecializačné štúdium

Špecializačným štúdiom v akreditovanom špecializačnom študijnom programe sa rozširujú vedomosti a zručnosti získané štúdiom a odbornou praxou. Toto štúdium pozostáva z teoretickej časti a z praktickej časti, pričom táto tvorí prevažnú časť tohto štúdia. Praktickú časť špecializačného štúdia absolvuje zdravotnícky pracovník pod vedením vedúceho pracovníka príslušného pracoviska zdravotníckeho zariadenia alebo pod vedením zdravotníckeho pracovníka s príslušnou odbornou spôsobilosťou na výkon pracovných činností, teda pod vedením školiteľa. Počas štúdia môže zdravotnícky pracovník vykonávať špecializované pracovné činnosti len pod vedením zdravotníckeho pracovníka s odbornou spôsobilosťou na výkon špecializovaných pracovných činností v príslušnom špecializačnom odbore.

Zdravotníckeho pracovníka zaraďuje do špecializačného štúdia vzdelávacia ustanovizeň, ktorá získala osvedčenie o akreditácii, v spolupráci so SZU v Bratislave a stavovskými organizáciami. Žiadosť o zaradenie do špecializačného štúdia zdravotníckeho pracovníka, ktorý je v pracovnom pomere, podáva zamestnávateľ zdravotníckeho pracovníka na základe žiadosti, alebo si ho môže podať zdravotnícky pracovník sám. Zdravotnícky pracovník, ktorý získal odbornú spôsobilosť na výkon zdravotníckeho povolania v cudzine, predkladá spolu so žiadosťou o zaradenie do špecializačného štúdia aj rozhodnutie o uznaní dokladov o vzdelaní. Pri zaraďovaní do špecializačného štúdia sa jednotlivé zdravotnícke povolania nemôžu zamieňať a jednotlivé špecializačné odbory sú tiež vzájomne nezastupiteľné. O zmenu zaradenia do špecializačného štúdia v inom špecializačnom štúdiu môže zdravotnícky pracovník požiadať príslušnú vzdelávaciu ustanovizeň s pripojením písomného súhlasu zamestnávateľa, ak si žiadosť o zaradenia do špecializačného štúdia nepodával sám.

Špecializačné štúdium sa ukončí skúškou pred komisiou, ktorej členov vymenúva štatutárny orgán vzdelávacej ustanovizne (8). Po splnení podmienok stanovených v akreditovanom študijnom programe sa môže študent prihlásiť na špecializačnú skúšku (10). Vzdelávacia ustanovizeň vydá zdravotníckemu pracovníkovi po úspešnom vykonaní špecializačnej skúšky diplom o špecializácii.

Špecializačné štúdium verejného zdravotníka trvá minimálne 1 rok po získaní vysokoškolského štúdia druhého stupňa v magisterskom študijnom programe v študijnom odbore verejné zdravotníctvo a uskutočňuje sa v týchto špecializačných odboroch:

- **epidemiológia,**
- **hygiena detí a mládeže,**
- **hygiena výživy,**
- **hygiena životného prostredia a zdravie,**
- **ochrana zdravia pred ionizujúcim žiarením,**
- **výchova k zdraviu,**
- **zdravie pri práci,**
- **zdravotnícka informatika a bioštatistika.**

Špecializačné štúdium lekára vo verejnom zdravotníctve trvá minimálne 4 roky po získaní vysokoškolského vzdelania druhého stupňa v doktorskom študijnom programe v študijnom odbore všeobecné lekárstvo a uskutočňuje sa v špecializačnom odbore **verejné zdravotníctvo**.

Lekár po získaní špecializácie v špecializačnom odbore verejné zdravotníctvo sa môže ďalej špecializovať v rámci špecializačného štúdia s minimálnou dĺžkou trvania 3 roky v týchto špecializačných odboroch:

- **epidemiológia,**
- **hygiena detí a mládeže,**
- **preventívne pracovné lekárstvo a toxikológia,**
- **služby zdravia pri práci,**
- **výchova k zdraviu.**

Špecializačné štúdium laboratórneho diagnostika vo verejnom zdravotníctve po získaní vysokoškolského vzdelania druhého stupňa v inžinierskom študijnom programe v študijnom odbore chémia v skupine študijných odborov prírodné vedy alebo vysokoškolského vzdelania druhého stupňa v magisterskom študijnom programe v študijnom odbore biológia v skupine študijných odborov prírodné vedy trvá minimálne 2 roky a realizuje sa v uvedených špecializačných odboroch:

- **hygiena pracovných podmienok,**
- **hygiena výživy,**
- **hygiena životného prostredia,**
- **hygiena životných podmienok detí a mládeže,**
- **vyšetrovacie metódy v hygiene životného prostredia,**
- **vyšetrovacie metódy v mikrobiológii a biológii životného prostredia,**
- **vyšetrovacie metódy v oblasti fyzikálnych a chemických analýz a faktorov,**
- **vyšetrovacie metódy v ochrane zdravia pred ionizujúcim žiarením,**
- **vyšetrovacie metódy v preventívnom pracovnom lekárstve a toxikológii,**
- **zdravotnícka informatika.**

Špecializačné štúdium zdravotníckeho laboranta vo verejnom zdravotníctve po získaní úplného stredného odborného vzdelania v študijnom odbore zdravotnícky laborant trvá minimálne 1 rok a uskutočňuje sa v týchto špecializačných odboroch:

- **vyšetrovacie metódy v chemickej a fyzikálnej analýze v hygiene,**
- **vyšetrovacie metódy v mikrobiológii a biológii životného prostredia,**
- **vyšetrovacie metódy v ochrane zdravia pred ionizujúcim žiarením (8).**

Príprava na výkon práce v zdravotníctve

Príprava na výkon práce v zdravotníctve trvá 6 mesiacov, jej obsah určuje SZU a získavajú sa ňou vedomosti a zručnosti potrebné na výkon odborných pracovných činností, ak ide o zdravotnícke povolanie laboratórny diagnostik na úseku verejného zdravotníctva.

Do prípravy na výkon práce v zdravotníctve žiadateľov zaraďuje SZU. Príprava na výkon práce v zdravotníctve sa ukončí odborným pohovorom pred komisiou, ktorej členov vymenúva štatutárny orgán SZU. Absolvent po úspešnom absolvovaní pohovoru

dostane osvedčenie o príprave na výkon práce v zdravotníctve (8).

Sústavné vzdelávanie

Zdravotnícky pracovník je povinný sa sústavne vzdelávať. Sústavné vzdelávanie je priebežné obnovovanie a udržiavanie získanej odbornej spôsobilosti v súlade s rozvojom príslušných odborov po celý čas výkonu zdravotníckeho povolania.

Sústavné vzdelávanie pre zdravotníckeho pracovníka príslušného zdravotníckeho povolania zabezpečuje zamestnávateľ, odborné spoločnosti Slovenskej lekárskej spoločnosti a komora, v ktorej je zdravotnícky pracovník registrovaný, samostatne alebo v spolupráci so vzdelávacími ustanovizňami a s inými medzinárodne uznanými odbornými spoločnosťami (9).

Sústavné vzdelávanie zdravotníckych pracovníkov sa môže uskutočňovať prezenčnou, dištančnou alebo kombinovanou metódou. Prezenčná metóda spočíva vo vyučovaní s priamym kontaktom školiteľa s účastníkmi vzdelávania. Dištančná metóda nahrádza priamy kontakt školiteľa s účastníkom sústavného vzdelávania komunikáciou prostredníctvom informačno-komunikačných technológií.

Po absolvovaní sústavného vzdelávania dostane zdravotnícky pracovník potvrdenie o účasti, ktoré obsahuje:

- organizátora, príp. spoluorganizátora vzdelávacej aktivity,
- miesto a deň konania vzdelávacej aktivity,
- špecifikáciu počtu hodín vzdelávacej aktivity a kredity,
- meno a priezvisko zdravotníckeho pracovníka, ktorý sa zúčastnil na vzdelávacej aktivite, jeho dátum narodenia alebo registračné číslo z registra príslušnej komory,
- spôsob účasti,
- podpis osoby oprávnenej na vydanie potvrdenia spolu s odtlačkom pečiatky (8).

Doklady o ďalšom vzdelávaní

Doklady o ďalšom vzdelávaní zdravotníckeho pracovníka sú index odbornosti a záznamník, ktoré sú určené na zaznamenávanie všetkých foriem ďalšieho vzdelávania, vydá ich vzdelávacia ustanovizeň na žiadosť uchádzača, ich jednotnú štruktúru schvaľuje MZ SR.

Zdravotnícky pracovník môže mať len jeden index počas celého priebehu ďalšieho vzdelávania. Záznamy do indexu vykonáva zamestnávateľ a vzdelávacia ustanovizeň.

Do indexu sa zaznamenáva:

- zaradenie, priebeh a absolvovanie prípravy na výkon práce v zdravotníctve, ak ide o zdravotnícke povolanie laboratórny diagnostik na úseku verejného zdravotníctva,
- zaradenie do špecializačného štúdia,
- zmena zaradenia do špecializačného štúdia,
- priebeh špecializačného štúdia,
- skončenie špecializačného štúdia,
- priebeh sústavného vzdelávania,
- obnovenie vedomostí a zručností zdravotníckeho pracovníka na výkon odborných pracovných činností,

špecializovaných pracovných činností pri prerušení alebo nezačatí výkonu zdravotníckeho povolania.

Do záznamníka sa v chronologickom poradí zapisuje počet, frekvencia a rozsah zdravotných výkonov a iných odborných aktivít vymedzených v akreditačnom špecializačnom študijnom programe príslušného špecializačného odboru uskutočnených zdravotníckym pracovníkom v rámci špecializačného štúdia. Každý záznam potvrdzuje školiteľ (8).

Záver

Kontinuálne postgraduálne vzdelávanie je potrebné prakticky vo všetkých vedných odboroch medicíny a zdravotníctva, verejné zdravotníctvo nevynímajúc.

Ďalšie vzdelávanie zdravotníckych pracovníkov odborne a metodicky riadi Ministerstvo zdravotníctva SR. Povinnosť zdravotníckeho pracovníka sústavne sa vzdelávať je upravená legislatívne (9).

Zámerom ďalšieho vzdelávania zdravotníckych pracovníkov vo verejnom zdravotníctve by malo byť zvyšovanie ich odbornej spôsobilosti, rozširovanie ich teoretických vedomostí a praktických zručností, dopĺňanie nových poznatkov verejného zdravotníctva, aby svoju prácu vykonávali na vysoko kvalifikovanej úrovni, resp. rozširovanie špecializačných odborov (napr. nemocničný epidemiológ a hygienik) na základe potrieb, ktoré vyžaduje prax v oblasti verejného zdravotníctva.

LITERATÚRA

1. Štencl J. Inštitucionálne ďalšie vzdelávanie zdravotníckych pracovníkov – päťdesiatpäť rokov. In: *Medicína – celoživotné štúdium. 55 rokov inštitucionálneho ďalšieho vzdelávania zdravotníckych pracovníkov*. Bratislava: Slovenská zdravotnícka univerzita; 2008. s. 10-3.
2. Mihalská E, Egnerová A. Inštitucionalizácia ďalšieho vzdelávania. Katedra hygieny a epidemiológie. In: *Medicína – celoživotné štúdium. 55 rokov inštitucionálneho ďalšieho vzdelávania zdravotníckych pracovníkov*. Bratislava: Slovenská zdravotnícka univerzita; 2008. s. 72-3.
3. Rolný D, Rovný I. Katedra environmentálneho zdravia. In: *Medicína – celoživotné štúdium. 55 rokov inštitucionálneho ďalšieho vzdelávania zdravotníckych pracovníkov*. Bratislava: Slovenská zdravotnícka univerzita; 2008. s. 77-8.
4. Egnerová A. Katedra epidemiológie. In: *Medicína – celoživotné štúdium. 55 rokov inštitucionálneho ďalšieho vzdelávania zdravotníckych pracovníkov*. Bratislava: Slovenská zdravotnícka univerzita; 2008. s. 79.
5. Čížňar I. Predinštitucionálna etapa. In: *Medicína – celoživotné štúdium. 55 rokov inštitucionálneho ďalšieho vzdelávania zdravotníckych pracovníkov*. Bratislava: Slovenská zdravotnícka univerzita; 2008. s. 72.
6. Mihínová D, Džundová Z, Raučinová M, Kováč A. Formovanie štúdia verejného zdravotníctva a jeho perspektívy na Fakulte verejného zdravotníctva SZU. In: *Zborník Public Health Martin [CD-ROM]*. Martin: ÚVZ JLF UK; 2007.
7. Kováč R, Kováč A. Fakulta verejného zdravotníctva - integrácia pregraduálneho a postgraduálneho vzdelávania. In: *Medicína – celoživotné štúdium. 55 rokov inštitucionálneho ďalšieho vzdelávania zdravotníckych pracovníkov*. Bratislava: Slovenská zdravotnícka univerzita; 2008. s. 75-7.
8. Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 296/2010 Z. z. o odbornej spôsobilosti na výkon zdravotníckeho povolania, spôsobe ďalšieho vzdelávania zdravotníckych pracovníkov,

sústave špecializačných odborov a sústave certifikovaných pracovných činností. Zbierka zákonov SR. 2010;čiasťka 112:2362.

9. Zákon 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotníckej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Zbierka zákonov SR. 2004;čiasťka 245:5682.
10. Slovenská zdravotnícka univerzita. Vnútorňý predpis č. 1/2010: smernica dekana o organizácii špecializačného štúdia a certifikačnej prípravy na Fakulte verejného zdravotníctva Slovenskej zdravotníckej univerzity v Bratislave. Bratislava: Slovenská zdravotnícka univerzita; 2010.

*Došlo do redakcie: 9. 8. 2011
Přijato k tisku: 3. 1. 2012*

*RNDr. Daniela Mihinová, MPH
Referát verejného zdravotníctva
Odbor zdravotnej starostlivosti
Generálne riaditeľstvo
Zbor väzenskej a justičnej stráže
Šagátová 1
813 04 Bratislava
E-mail: mihinovad@zvjvjs.sk*